

Jövedelemadó tekintetében a csonka év jövedelme egy teljes évre nem számolható át. (Közig. Biróság 23.338/1925. sz.) Az általános kereseti adó tekintetében panasznak hely adható nem volt, mert panaszos arra nézve, hogy haszonhajtó foglalkozásaiból az 1923. csonka évben (10 hónap alatt) a panaszolt határozattal megállapított 1464 aranykorona tiszta jövedelme nem lett volna, bizonyítékot nem szolgáltatott, pusztá állításai pedig a helyi viszonyokat és az adózók kereseti és jövedelmi viszonyait ismerő adófelsőszámlási bizottság megállapításával szemben figyelembe vehetők nem voltak. A jövedelemadó tekintetében azonban — tekintettel arra, hogy a csonka év esetében a jövedelemnek egy teljes évre való átszámításának, amiként az az általános kereseti adó szempontjából az 1922:XXIII. t.-c. 10. §-a rendel, helye nincsen — a panasznak részben helyet adni és a panaszos 1924. évi jövedelemadóját az 1923. csonka évre megállapított 1464 aranykorona jövedelem alapul vételével kellett megállapítani.

Forgalmi adóköteles az áruszállítás akkor is, ha a vevő részvénytársaság összes részvényei az eladó tulajdonában vannak. (Közig. Biróság 1.553/1925. sz.) A részvénytársaságnak eladott áruk ellenében befolyt, illetve elszámolt összegek után a forgalmi adó kivetése jogosan történt, mert a nevezett részvénytársaság a nem vitás tényállás szerint a panaszos közkereseti társaságtól teljesen különálló jogi személy és ezen a jogi helyzeten nyilvánvalóan nem változtathat az a körülmény sem, hogy a jelen pillanatban az előmutatóra szóló valamennyi részvény állítólag a közkereseti társaság tulajdonában van, már pedig a két önálló jogi személy között visszfeher mellett történő, keresetszerű áru-elidegenítés az 1921:XXXIX. t.-c. 29. §-ának 1. és 2. bekezdése értelmében kétségtelenül forgalmi adó alá eső áruszállításnak veendő tekintet nélkül arra, hogy az adott pillanatban a két jogi személy azonos vagy más-más személyekből álló, tehát mindkét jogi személy az általa teljesített áruszállítások után minden esetben tartozik a forgalmi adót külön-külön leróni.

A közkereseti társaságból kilépő tagnak készpénzben kifizett vagyonilletősége nem esik általános forgalmi adó alá. (Közig. Biróság 23.226/1925. sz.) A panaszostól azért követeli a pénzügyigazgatóság az általános forgalmi adót, mert azt üzletének teljes egészében való átruházásából származó 180 millió K bevétele után nem róttta le. A panaszt a bíróság alaposnak találta. A nem vitás tényállás szerint a panaszos egyik beltagja volt a Műszaki és Kereskedelmi Társaság cégnek. A panaszos ebből a közkereseti társaságból 1924. évi október havában kilépett, amikor is az elszámolás alkalmával a berendezés és árukészlet megváltása és üzleti végkielégítés címén a fennmaradt közkereseti társaságtól 180 millió K készpénzt kapott, ami az üzletből öt megillető egyharmad rész értékének felelt meg. Nyilvánvaló ebből, hogy itt nem valamely üzletnek a maga egészében, az 1908:LVII. t.-c. szerint való átruházásáról, hanem egy közkereseti társaság egyik tagjának a társaságból való kilépéséről van szó, aki a társasági vagyonból járó illetményeire nézve a kereskedelmi törvény 106. §-a értelmében készpénzben nyert kielégítést és így tőle az 1921:XXXIX. t.-c. 30. §-ának (5.) bekezdése szerint az üzletátruházások után járó általános forgalmi adót követelni nem lehet. Nem forog fenn ebben az esetben a most hivatkozott törvényhely (1.) és (2.) bekezdései szerint általános forgalmi adó alá eső áruszállítás sem, mert valamely közkereseti társaságból